

*Du färdas mot oanade viddar,
till något vi inte känner,
löst från smärta,
all plåga är slut.*

*Du lever kvar i våra minnen,
sådan som du var.*

*Varmt välkommen på minnesstund
i församlingsgården.*

* 1933-12-26
† 2007-08-17

Holger Karlsson

Officiant
Kantor
Trumpet

Peter Åström
Helena Svensson
Mats Olgert

Begravningsgudstjänst i
Uppståndelsekapellet, Vetlanda
torsdagen den 30 augusti 2007 kl 14.00

Ingångsmusik

Air

Solsång

Som en bro över mörka vatten

Inledning

Psalm 249 "Blott en dag"

- Psalm 249 *Blott en dag*
- 1 Blott en dag, ett ögonblick i sänder,
förr var särskild tid med särskild nåd.
vilken tröst, vad än som kommer på!
Varje dags bekymmer vill han bärta,
han som heter både Kraft och Råd.
Alit ju vilar i min Faders händer,
skulle jag, som barn, väi ängslas då?
Han som bär för mig en faders hjärta,
han ju ger åt varje nyfödd dag
dess beskråda del av fröjd och smärtta,
vara", detta löfte gav han mig.
möda, vila och behag.
- 3 Hjälp mig då att vila tryggt och stilla blott vid dina löften, Herre kär,
ej min tro och ej den tröst försprilla som i ordet mig förvarad är.
Hjälp mig, Herre, att vad helst mig händer, taga ur din trogna faders hand
blott en dag, ett ögonblick i sänder, tills jag nått det goda land.

Griftetal

Överlätelse

Bibelfäsning

Sjungen begravningsbön

Herrens bön

Välsignelsen

Psalm 251 "Var jag går i skogar, berg och dalar"

Trumpetsolo

Amazing grace

Avslutningsmusik

Trad

J.S. Bach

P. Simon

2 Själv han är mig alla dagar nära,

- för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bärta,
han som heter både Kraft och Råd.
Morgondagens omsorg får jag spara,
om än oviss syns min vandrings stig.
Som din dag, så skall din kraft och
vara", detta löfte gav han mig.

- 2 Själv han är mig alla dagar nära,
för var särskild tid med särskild nåd.
Varje dags bekymmer vill han bärta,
han som heter både Kraft och Råd.
Morgondagens omsorg får jag spara,
om än oviss syns min vandrings stig.
Som din dag, så skall din kraft och
vara", detta löfte gav han mig.
- Psalm 251 *Var jag går i skogar, berg och dalar*
- 1 Var jag går i skogar, berg och dalar
följer mig en vän, jag hör hans röst.
Han osynlig är, men till mig talar,
talar stundom varning, stundom tröst.
Han, min Herde, gick för mig i döden,
men han lever i all evighet.
I:Sina får han följer, vårdar,
föder med osäglig trofasthet.:|
- 2 Allt vad vi på färden kan behöva,
allt för evigt har jag i min vän.
Allt som här mitt hjärta kan bedröva
känner han och tröstar mig igen.
När långt borta tycks mig vänner
kära, jag då minns hans ord:
En liten tid,
|:sen en tid igen och jag är nära,
då blir åter fröjd och friid.:|

Psalm 297 *Härlig är jorden*

Trad

- 2 Tidevarv komma,
tidevarv försvinna,
släkten följa släktens gång.
Aldrig förstummas tonen från
himlen i sjärens glada pilgrimssång.
3 Änglar den sjöngo först för markens herdar. Skönt från själi till själi det jöd:
"Människa gläd Dig, frälsarn är kommen". Frid över jorden Herren bjöd.

Vid graven

Avsked

Psalm 297 "Härlig är jorden" sjungs gemensamt